

Жанна Ясеницька

**ТРАНСФОРМАЦІЯ АКАДЕМІЧНИХ ТРАДИЦІЙ
У СУЧАСНОМУ МИСТЕЦЬКОМУ НАВЧАННІ**
**TRANSFORMATION OF ACADEMIC TRADITIONS
IN CONTEMPORARY ART EDUCATION**

УДК 378.147:7.071.4

DOI: 10.31500/2309-8813.21.2025.345516

Жанна Ясеницька
старший викладач кафедри
вокально-хорового, хореографічного
та образотворчого мистецтва
Дрогобицького державного педагогічного
університету імені Івана Франка

Zhanna Yasenytska
Senior Lecturer at the Department
of Vocal, Choral, Choreographic
and Fine Arts,
Drohobych Ivan Franko
State Pedagogical University

z_yasenitska@dspu.edu.ua

<https://orcid.org/0000-0002-1845-0531>

Анотація. Дослідження спрямоване на осмислення процесів оновлення академічних традицій у сучасній мистецькій освіті, зокрема в системі підготовки художників у сфері живопису й колористики. У центрі уваги — питання, як поєднати класичну школу реалістичного малярства з новими педагогічними й цифровими підходами, що формують мислення митця ХХІ століття. Для досягнення мети використано порівняльний аналіз традиційних і сучасних технік живопису, методи системного і структурного аналізу, а також спостереження за навчальними процесами у фаховій мистецькій освіті.

Проведений аналіз показав, що академічна школа залишається основою художньої освіти, проте її зміст і форми поступово змінюються. У сучасних навчальних програмах поєднуються вправи з натури, копіювання класичних зразків і використання цифрових технологій: інтерактивних палітр, комп'ютерних симуляцій кольору, мультимедійних платформ. Технічна майстерність більше не існує виокремлено: вона стає засобом розвитку креативного мислення й уміння візуалізувати ідею в різних медіа. Колористика, яка традиційно розглядалася як дисципліна ремісничого характеру, перетворюється на інтелектуальний інструмент формування художнього бачення. Встановлено, що трансформація академічних традицій не руйнує їх, а розширює: з'являються проектні методики, інтегровані заняття, використовуються гібридні форми навчання. Академізм виступає не обмеженням, а стрижнем, навколо якого розгортається нова система художньої освіти, відкритої до інновацій, але вкоріненої у класичній культурі. Отже, академічні методи зберігають свою педагогічну цінність, проте потребують переосмислення з огляду на цифровізацію, розширення спектру художніх медіа та зростання ролі креативної економіки.

Ефективна модель мистецької освіти має ґрунтуватися на синтезі традиційної школи та сучасних технологічних можливостей, що забезпечує формування митця нового типу — технічно компетентного, концептуально гнучкого і культурно свідомого. Результати дослідження можуть бути корисними для викладачів художніх закладів вищої освіти, розробників освітніх програм, кураторів мистецьких проектів і студентів, які працюють над поєднанням класичних технік із сучасними засобами художньої виразності.

Ключові слова: мистецька освіта, живопис, колористика, техніки живопису, класичні принципи академізму, новаційні принципи академізму.

Постановка проблеми. Сьогодні мистецька освіта стоїть на роздоріжжі між вірністю академічним традиціям і потребою говорити мовою сучасності. Те, що донедавна вважалося непорушним — навчання з натури, копіювання класичних полотен, строгі правила композиції, — тепер потребує переосмислення. Змінився не лише інструментарій — змінилося саме середовище, в якому формується художник. Палітра вже давно вийшла за межі фарб і полотна — тепер це й цифровий екран, і графічний планшет, і навіть інтерактивна інсталяція. Тому оновлення навчальних програм з образотворчого мистецтва — не формальність, а цілком природний крок. Йдеться про те, щоб у сучасні курси впліталися живі мистецькі тенденції, але без втрати тієї глибини, яку дає академічна школа. Щоб поряд із новими матеріалами й цифровими технологіями залишалося місце для чесної роботи з кольором, формою, натурою у тому сенсі, який виховує відчуття гармонії й точності. Тож пропонуване дослідження — це спроба подивитися на академічний живопис не як на щось застигле, а як на систему, здатну змінюватися разом із часом. Ми аналізуємо, як класичні методи поєднуються з новаційними підходами у викладанні живопису і колористики й як народжуються на цьому перетині нові форми, нове мислення, нові способи бачити й навчати мистецтву.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика трансформації академічних традицій у системі мистецької освіти активно досліджувалася як українськими, так й іноземними авторами. Зокрема, С. Прищенко [1] акцентував на розвитку цифрових освітніх інструментів у викладанні колористики, розглядаючи вебресурс як ефективний засіб інтеграції теорії кольору, історії мистецтва й дизайну. Автор підкреслив, що використання мультимедійних платформ підвищує самостійність студентів і дозволяє формувати міждисциплінарне бачення у вивченні живопису. Науковці С. Брильов, І. Глухенький, Н. Журавльова і М. Кочубей [2] дослідили сучасні стратегії розвитку академічної школи в умовах реформування мистецької освіти. Учені довели, що модернізація системи художньої підготовки повинна спиратися на синтез академічних традицій і нових освітніх підходів, зокрема на інтеграцію в навчальний процес сучасних технологічних засобів. Дослідники М. Пічкур, Г. Сотська, І. Демченко, А. Король і А. Гордаш [3] обґрунтували поняття «академічна і цифрова парадигма образотворчої підготовки». Довели, що формування художника нового покоління можливе лише за умови гармонійного поєднання класичних принципів реалістичного малярства із цифровими технологіями навчання, що забезпечує розвиток гнучкого художнього мислення. М. Сидор [4] наголосив на взаємозв'язку академічного і творчого аспектів у формуванні мистецької компетентності, підкреслив, що ефективна художня освіта має зберігати баланс між технічною дисципліною академізму та індивідуальним самовираженням студента. У дослідженні Т. Недошовко [5] проаналізовано еволюцію дисципліни «Композиція в живописі» в історичному контексті й доведено, що академічні методики становлять основу сучасного викладання живопису, проте потребують оновлення з урахуванням нових педагогічних підходів і естетичних тенденцій.

Іноземні науковці також опрацьовували цю проблематику. Зокрема, Е. Tandirli [6] розглянув феномен художньої еволюції через освіту, зазначивши, що розвиток живопису як навчальної дисципліни відображає динаміку соціокультурних процесів і вплив нових засобів вираження на академічну методологію. Автори Sh. Lyu і S. Ouyang [7] дослідили роль акаде-

мічного живопису в системі підготовки викладачів мистецтва Китаю, визначивши, що академічна школа виступає методологічним стрижнем, який забезпечує високий професійний рівень художника навіть за умов модернізації освітніх програм. Науковці А. Amoouzadeh Lichaei і N. Bonyadi [8] звернулися до інтеграції академічного рисунку та живопису в освітніх програмах університетів, обґрунтувавши потребу формування у студентів одночасно технічної точності й аналітичного мислення, необхідного для сучасного художника-педагога.

Отже, художня освіта перестає бути лише копіюванням канонів і поступово стає простором діалогу між традицією та сучасністю. Саме в цьому контексті наше дослідження знаходить своє місце. Воно заповнює порожнечу, яка досі залишалася між академічною школою й новими форматами мистецької підготовки. Ми пропонуємо цілісний погляд на те, як класичні техніки й сучасні новаційні підходи можуть співіснувати, не витісняючи одне одного, а збагачуючи. І саме це поєднання, як показує досвід, стає основою формування художників нового покоління.

Мета дослідження полягає у науковому обґрунтуванні й аналізі процесів трансформації академічних традицій у сучасному мистецькому навчанні, зокрема у виявленні взаємозв'язку між класичними принципами академізму та новаційними підходами, цифровими технологіями й новими педагогічними методами, що забезпечують оновлення змісту та форм художньої освіти.

Виклад основного матеріалу дослідження. У професійній підготовці художника-академіста живопис є однією з найважливіших фундаментальних дисциплін. Згідно із силабусом дисципліни «Академічний живопис» у ХДАДМ, він забезпечує фахову підготовку художника-графіка на бакалаврському рівні. Викладання цього курсу спрямоване на формування художника-професіонала і засвоєння закономірностей реалістичної передачі натури. У навчальному процесі переважають практичні завдання з натури (етюди) і копіювання класичних зразків; головною метою є розвиток у студентів образного бачення світу й здатності критично використовувати традиції класичної спадщини світової культури. В академічному курсі робиться наголос на оволодінні класичними матеріалами й техніками. Передумовою для вивчення «Академічного живопису» є достатній рівень навичок роботи з фарбами (акварель, гуаш, темпера, акрил). Студентам надають необхідні демонстраційні форми (натури, гіпсові зліпки тощо), а викладачі забезпечують високу якість і чітку послідовність постановок для практичних робіт. У результаті викладання студенти набувають «живописну майстерність, практичні навички у використанні колористичних можливостей, формуванні культури художньої єдності композицій і створенні високого рівня авторських робіт» [9]. Іншими словами, академічна традиція вивчення живопису полягає в поступовому накопиченні технічних навичок: композиції, рисунку, тонального та світлотіньового моделювання, правильного використання лінійної перспективи та кольору.

Навчальний процес зазвичай поділений на послідовні модулі та теми (етюд оголеної фігури, портрет з натури тощо) [9]. Усі ці постановки спрямовані на зосередження уваги студента на реалістичному описі світу та освоєнні класичних правил гармонії. Таким чином, традиційне академічне навчання живопису акцентує увагу на технічній вправі, натурі, копіюванні зразка і строгих композиційних побудовах. Наслідком такого підходу є висока майстерність виконання та розуміння класичних канонів живопису. У таблиці 1 подано порівняння традиційних академічних технік живопису з новаційними сучасними техніками.

Таблиця 1. Порівняння традиційних академічних технік живопису з інноваційними сучасними техніками

№	Аспект	Академічні (традиційні) техніки	Інноваційні (сучасні) техніки
1	Матеріали	олія, акварель, гуаш, темпера; полотно, дерев'яні панелі	акрилові та модифіковані фарби; нетрадиційні поверхні (пластик, кераміка), цифрові планшети
2	Художні прийоми	пензлі, пастель, мастихін, відточена тональна передача, етюд із натури	експериментальні прийоми (гратаж, сігіль, спрей, колаж); цифровий живопис і фото/відеоарт
3	Колористика	класичні гармонії (ізохромія, поїкілохромія тощо); реалістичні палітри	активна робота з контрастами і яскравими відтінками; нетрадиційні змішування кольорів, цифрові фільтри
4	Підхід у навчанні	копіювання майстрів; поступовість та повторення вправ; сувора академічна дисципліна	проектний метод; креативні експерименти; міждисциплінарність; самовираження студента

Джерело: систематизовано на основі [7–9]

Таким чином, академічне навчання живопису в Україні спирається на сформовані за довгий час традиції, зорієнтовані на реалістичне, скрупульозне відтворення світу і глибоке оволодіння матеріалами й техніками. Наступним кроком є розгляд новацій, які доповнюють і розширюють ці традиції.

У сучасних програмах з образотворчого мистецтва дедалі більше уваги приділяється використанню нових матеріалів і технологій. Це відповідає загальному тренду цифровізації освіти: зокрема, створюються вебресурси та онлайн-платформи для вивчення кольору та живопису [1]. Так, прикладом є авторський сайт з колористики, який демонструє міждисциплінарний підхід (поєднуючи психологію кольору, історію мистецтва, дизайн) і слугує потужним засобом самонавчання для студентів художніх спеціальностей [1]. Впровадження інформаційних технологій у процес викладання полегшує доступ до знань і робить навчання кольору «гібридним»: частково онлайн, з мультимедійними лекціями та тестами, і частково — через практичні заняття в аудиторії [1; 3].

Сучасні техніки живопису включають також нетрадиційні прийоми, які виходять за межі класичної академічної палітри й фактури. Художники-освітяни експериментують з фарбами на водній основі, технікою акрилового імпастро, зі застосуванням синтетичних пігментів і навіть інтерактивних технік. У результаті курсових практикумів з'являються «живі» інсталяції, в яких комбінується живопис з колажем, цифровою графікою та інтерактивними елементами [1–3]. Ці новації не замінюють традицій, а скоріше розширюють палітру можливостей: студенти можуть, наприклад, в одному проєкті працювати зі звичним пензлем, а в іншому — із сенсорним графічним планшетом.

Особливу роль у модернізації академічних традицій відіграє колористика. Як зазначають українські дослідники, розвиток системного живописного мислення з акцентом на колірну виразність є основою підготовки майбутніх художників [8]. Усвідомлене використання кольору забезпечує можливість не лише передавати у творах емоції й настрій, а й впливати на формування культурного середовища. Тому колористичний тренінг — вправи з вивчення гармоній (ізохромії, поїкілохромії тощо) і сприйняття кольору — посідає ключове місце в сучасних навчальних програмах. У педагогічній практиці також широко застосовуються інтерактивні технології (комп'ютерні симуляції кольору, віртуальні палітри) і проєктні методики, які розвивають креативність учнів [1].

Отже, оновлення академічних підходів до викладання живопису — це не просто впровадження нових технологій чи зміна навчальних форматів. Насамперед ідеться про зміну погляду на саму суть художньої освіти. Коли колір перестає бути лише технічним елементом

і перетворюється на інструмент мислення, природно постає потреба ще раз подивитися на фундамент, з якого виросла мистецька школа. Що саме ми розуміємо під академізмом? Чому його принципи досі залишаються орієнтиром, навіть у цифрову добу? Щоб відповісти на ці запитання, варто звернутися до витоків — до самого поняття академічного мистецтва, його методики, стилю й філософії.

Академізм у мистецтві означає стиль і методику, що були характерні для художніх академій XIX століття: акцент на реалізмі, класицизмі, відточеній техніці та чітко структурованій композиції [10]. Таке мистецтво спрямоване на зображення історичних або міфологічних сюжетів з детальною увагою до форми й світлотіні [10]. У навчанні це виявлялося як суворе слідування академічним вправам — малюванню з гіпсових зліпків, натури, копіюванню картин, що мало виховувати в студента витончену майстерність та певні ідеали.

Натомість сучасне мистецьке вираження є набагато плюралістичнішим. У XXI столітті підхід до кольору та форми часто відходить від жорстких канонів: художники експериментують з абстрактними ідеями, сюжети можуть бути щоденними чи навіть концептуальними, іноді з елементами перформансу чи цифрової анімації.

В освітньому процесі це означає більшу свободу тем і прийомів, заохочення студента до самовираження і розроблення власного стилю. Українські реформатори освіти усвідомлюють, що сучасні програми мають інтегрувати національний колорит та креативні індустрії, а не лише слідувати хрестоматійному академізму.

Таблиця 2. Порівняння традиційних академічних принципів мистецтва та їх сучасних інтерпретацій

№	Критерій	Академізм (класичний)	Сучасна інтерпретація
1	Стиль і тематика	реалізм, класицизм; історичні, міфологічні, портретні сюжети	різноманітність стилів: абстракція, експресіонізм, концептуалізм; теми — особистий досвід, соціальне, екологія тощо
2	Технічний підхід	сувора академічна техніка; переважно живописні засоби (пензель, композиція з натури)	синтез технік: живопис, графіка, інсталяція, цифрові медіа; вільніший, «змішаний» процес
3	Філософія мистецтва	збереження традицій, відтворення ідеалів (гармонія, краса)	пошук новизни, індивідуальності, концептуальності; мистецтво як діалог із глядачем
4	Мета творчості	виховання ідеалів (чеснота, героїзм); демонстрація майстерності	самовираження, критика, емоційне/психологічне розкриття; створення культурних сенсів

Джерело: систематизовано на основі [2–4; 7–9]

Можна побачити, що академізм і сьогодні зберігає вплив на художню освіту (його принципи залишаються базисом для навчання іншим методам), але водночас зіставляється з різноманітними новими підходами. Багато сучасних митців та викладачів намагаються поєднати сувору технічну майстерність академічної школи з експериментальністю, що відповідає духу часу. За словами дослідників, необхідно одночасно постійно оновлювати академічну школу, зберігаючи її традиції [2].

Висновки і перспективи подальших досліджень. Отже, в сучасному мистецькому навчанні відбувається трансформація академічних традицій. З одного боку, зберігаються основні засади академізму — фундаментальні дисципліни, класичні техніки, методична робота з натури та строго структурована колористика. З іншого боку, навчальні програми дедалі більше впроваджують новації: нові матеріали (акрилові та синтетичні фарби, цифрові інструменти), нетрадиційні техніки, мультидисциплінарні вебресурси та змішані формати занять. Педагогічні дослідження підкреслюють, що сучасна освіта художника повинна поєднувати академічну школу з творчою гнучкістю: це і гарантує високий професіоналізм, і відповідає вимогам часу.

Проведений аналіз і порівняння засвідчили, що трансформація відбувається не шляхом відмови від академізму, а через його оновлення. Зрештою, академічні навички стають твердим «скелетом» мистецької освіти, на який «нашаровуються» сучасні технології та креативні ідеї. Подальші дослідження мають розглядати конкретні методики новаційного викладання (наприклад, проектний підхід, інтегративні курси), щоб визначити найефективніші практики для підтримки балансу між традицією і новаторством у вітчизняній художній педагогіці.

Література

1. Прищенко С. Вебресурс із колористики для сучасної мистецької освіти. *Українська академія мистецтв*. 2023. № 34. С. 152–159. DOI: <https://doi.org/10.32782/2411-3034-2023-34-20>
2. Брильов С., Глухенький І., Журавльова Н., Кочубей М. Академічна школа в сучасних умовах: стратегії розвитку образотворчого мистецтва та дизайну в мистецьких закладах вищої освіти України. *Українська академія мистецтв*. 2024. № 35. С. 104–112. DOI: <https://doi.org/10.32782/2411-3034-2024-35-11>
3. Пічкур М. О., Сотська Г. І., Демченко І. І., Король А. М., Гордаш А. М. Митець інформаційного покоління: академічна і цифрова парадигма образотворчої підготовки у вищій школі. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2020. Т. 79. № 5. С. 296–312. DOI: <https://doi.org/10.33407/itlt.v79i5.2927>
4. Сидор М. Академічний та творчий аспекти в системі мистецької компетентності. *Вісник Прикарпатського університету*. Серія: Мистецтвознавство. 2019. Вип. 37. С. 3–9. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/37-3-9>
5. Недошовко Т. Композиція у живописі як навчальна дисципліна системи художньої освіти в історичному контексті. *Культура і сучасність*. 2018. № 1. С. 181–187. DOI: <https://doi.org/10.32461/2226-0285.1.2018.148261>
6. Tandirli E. Painting Education & Artistic Evolution. *Procedia — Social and Behavioral Sciences*. 2012. Vol. 46. P. 4493–4497. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2012.06.283>
7. Lyu Sh., Ouyang S. Study on the Role of Academic Painting in the Modern Training System of Chinese Art Educators. *Proceedings of the 5th International Conference on Arts, Design and Contemporary Education (ICADCE 2019)*. Series: Advances in Social Science, Education and Humanities Research. 2019. Volume 341. P. 822–825. URL : <https://www.atlantis-press.com/proceedings/icadce-19/125916215> (дата звернення: 10.11.2025).
8. Amoozadeh Lichaei A., Bonyadi N. Academic Drawing and Painting in Public Administration Program for Student of Fine Arts Dept in University of Guilan. *Journal of Multidisciplinary Engineering Science and Technology (JMEST)*. 2015. Vol. 2, Issue 1. URL : <https://www.jmest.org/wp-content/uploads/JMESTN42350177.pdf> (дата звернення: 10.11.2025).
9. Чурсіна В. І. Академічний живопис: силабус навчальної дисципліни для здобувачів освітнього ступеня бакалавра спеціальності 022 «Дизайн» освітньо-професійної програми «Графічний дизайн». Харків : Харківська державна академія дизайну і мистецтв, 2023. URL : <https://old.ksada.org/pdf1/sil-GR-3k-5s-Zhyvopys-Chursina-23.pdf> (дата звернення: 10.11.2025).
10. Академічний художній стиль. *Jose Art Gallery*. 2024. URL : <https://www.joseartgallery.com/uk/articles/academic-art> (дата звернення: 10.11.2025).

References

1. Pryshchenko, S. (2023). Vebresurs iz kolorystyky dlia suchasnoi mystetskoï osvity [Web Resource on Color Theory for Contemporary Art Education]. *Ukrainska akademiia mystetstv*, 34, 152–159. DOI: <https://doi.org/10.32782/2411-3034-2023-34-20> [in Ukrainian].
2. Brylov, S., Hlukhenkyi, I., Zhuravlova, N., & Kochubei, M. (2024). Akademichna shkola v suchasnykh umovakh: stratehii rozvytku obrazotvorchoho mystetstva ta dyzainu v mystetskykh zakladakh vyshchoi osvity Ukrainy [Academic School in Modern Conditions: Development Strategies of Fine Arts and Design in Ukrainian Higher Art Education Institutions]. *Ukrainska akademiia mystetstv*, 35, 104–112. DOI: <https://doi.org/10.32782/2411-3034-2024-35-11> [in Ukrainian].
3. Pichkur, M. O., Sotska, H. I., Demchenko, I. I., Korol, A. M., & Hordash, A. M. (2020). Mytets informatsiinoho pokolinnia: akademichna i tsyfrova paradyhma obrazotvorchoi pidhotovky u vyshchii shkoli [Artist of the Information Generation: Academic and Digital Paradigm of Fine Arts Training in Higher Education]. *Informatsiini tekhnolohii i zasoby navchannia*, 79(5), 296–312. DOI: <https://doi.org/10.33407/itlt.v79i5.2927> [in Ukrainian].
4. Sydor, M. (2019). Akademichnyi ta tvorchyi aspekty v systemi mystetskoï kompetentnosti [Academic and Creative Aspects in the System of Artistic Competency]. *Visnyk Prykarpatskoho universytetu. Seriia: Mystetstvoznavstvo*, 37, 3–9. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/37-3-9> [in Ukrainian].
5. Nedoshovko, T. (2018). Kompozytsiia u zhyvopysu yak navchalna dystsyplina systemy khudozhnoi osvity v istorychnomu konteksti [Composition in Painting as an Educational Discipline of the Art Education System in Historical Context]. *Kultura i suchasnist*, 1, 181–187. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/37-3-9> [in Ukrainian].
6. Tandirli, E. (2012). Painting Education & Artistic Evolution. *Procedia — Social and Behavioral Sciences*, 46, 4493–4497. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2012.06.283>.
7. Lyu, Sh., & Ouyang, S. (2019). Study on the Role of Academic Painting in the Modern Training System of Chinese Art Educators. In *Proceedings of the 5th International Conference on Arts, Design and Contemporary Education (ICADCE 2019)* (Vol. 341, pp. 822–825). Retrieved from <https://www.atlantis-press.com/proceedings/icadce-19/125916215>
8. Amoozadeh Lichaei, A., & Bonyadi, N. (2015). Academic Drawing and Painting in Public Administration Program for Student of Fine Arts Dept in University of Guilan. *Journal of Multidisciplinary Engineering Science and Technology (JMEST)*, 2(1). Retrieved from <https://www.jmest.org/wp-content/uploads/JMESTN42350177.pdf>
9. Chursina, V. I. (2023). Akademichnyi zhyvopys: sylabus navchalnoi dystsypliny dlia zdobuvachiv OS bakalavra spetsialnosti 022 “Dyzain” [Academic Painting: Syllabus for Bachelor Students of Speciality 022 “Design”]. Kharkiv: Kharkiv State Academy of Design and Arts. Retrieved from <https://old.ksada.org/pdf1/sil-GR-3k-5s-Zhyvopys-Chursina-23..pdf> [in Ukrainian].
10. Academic Art Style (Akademichnyi khudozhnii styl’). (2024). *Jose Art Gallery*. Retrieved from <https://www.joseartgallery.com/uk/articles/academic-art>

Zhanna Yasenytska

TRANSFORMATION OF ACADEMIC TRADITIONS IN CONTEMPORARY ART EDUCATION

Abstract. The study aims to conceptualize the processes of renewing academic traditions in contemporary art education, particularly within the system of training painters in the fields of painting and color theory. The central focus lies on the question of how to integrate the classical school of realistic painting with new pedagogical and digital approaches that shape the mindset of the twenty-first-century artist. To achieve this goal, the research employs a comparative analysis of traditional and modern painting techniques, methods of systemic and structural analysis, as well as observation of instructional processes in professional art education.

The analysis demonstrates that the academic school remains the foundation of artistic training, although its content and forms are gradually evolving. Contemporary curricula combine exercises from nature, the copying of classical models, and the use of digital technologies: interactive palettes, computer-based color simulations, and multimedia platforms. Technical mastery no longer exists in isolation; it becomes a means of fostering creative thinking and the ability to visualize ideas across various media. Color theory, which was traditionally regarded as a craft-oriented discipline, is transforming into an intellectual tool for shaping artistic vision. It has been established that the transformation of academic traditions does not undermine them but expands their scope: new project-based methodologies, integrated courses, and hybrid teaching formats are emerging. Academicism functions not as a constraint but as the core around which a new system of art education is being developed—one that is open to innovation yet rooted in classical culture. Thus, academic methods retain their pedagogical value but require reinterpretation in light of digitalization, the evolution of artistic media, and the growing influence of the creative economy.

An effective model of art education must be grounded in the synthesis of the traditional school and contemporary technological possibilities, enabling the formation of a new type of artist—technically proficient, conceptually flexible, and culturally aware. The results of this study may be useful for educators in higher art institutions, developers of educational programs, curators of artistic projects, and students working to integrate classical techniques with modern means of artistic expression.

Keywords: art education; painting; color theory; painting techniques; classical academic principles; innovative academic approaches.